

Sygn. akt VII U 1939/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Kozłowska-Czabańska
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2015 r. w W.

sprawy M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 6 czerwca 2013 roku, nr (...)

z dnia 26 lipca 2013 roku, nr (...)

z dnia 13 września 2013 roku, nr (...)

z dnia 26 marca 2015 roku, nr (...)

I. Zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób:

1. ustala wysokość składki zaewidencjonowanej na koncie M. L. z uwzględnieniem waloryzacji na kwotę 1600053, 67 zł (sto sześćdziesiąt tysięcy pięćdziesiąt trzy złote 67/100),
2. do okresów składkowych zalicza okres zatrudnienia od dnia 12 października 2010 roku do dnia 31 listopada 2010 roku,

II. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.:

- w dniu 6 czerwca 2013r. wydał decyzję znak: ENMS/(...), którą przyznał ubezpieczonemu M. L. emeryturę. W treści decyzji organ rentowy wskazał, że do wyliczenia wysokości świadczenia uwzględnił kwotę składki zaewidencjonowaną na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 159064,94 zł i między

innymi na tej podstawie ustalił wysokość emerytury (do wypłaty) na kwotę 2218,77 zł. Dodatkowo do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 5 miesięcy i 21 dni; okresy nieskładkowe w wymiarze 8 miesięcy i 2 dni; okresy uzupełniające (rola) – w wymiarze 3 lat (vide: k.151-153 ar.);

- w dniu 26 lipca 2013r. wydał decyzję znak: ENMS/15/(...), którą ponownie przyznał ubezpieczonemu M. L. emeryturę. W treści decyzji organ rentowy wskazał, że do wyliczenia wysokości świadczenia uwzględnił kwotę składki zaewidencjonowaną na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 158917,03 zł i między innymi na tej podstawie ustalił wysokość emerytury (do wypłaty) na kwotę 2226,04 zł. Dodatkowo do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 5 miesięcy i 21 dni; okresy nieskładkowe w wymiarze 8 miesięcy i 2 dni; okresy uzupełniające (rola) – w wymiarze 3 lat (vide: k.155-157 ar.);
- w dniu 13 września 2013r. wydał decyzję znak: ENMS/15/(...), którą również przyznał ubezpieczonemu M. L. emeryturę. W treści decyzji organ rentowy wskazał, że do wyliczenia wysokości świadczenia uwzględnił kwotę składki zaewidencjonowaną na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 158917,03 zł i między innymi na tej podstawie ustalił wysokość emerytury (do wypłaty) na kwotę 2237,33 zł. Dodatkowo do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 6 miesięcy i 19 dni; okresy nieskładkowe w wymiarze 8 miesięcy i 2 dni; okresy uzupełniające (rola) – w wymiarze 3 lat (vide: k.173-175 ar.).

Ostatecznie organ rentowy w dniu 26 marca 2015r. wydał decyzję znak: ENMS/15/(...), którą przeliczył emeryturę ubezpieczonego i do wyliczenia jej wysokości uwzględnił kwotę składki zaewidencjonowaną na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 160053,67 zł i między innymi na tej podstawie ustalił wysokość emerytury (do wypłaty) na kwotę 2303,96 zł. Dodatkowo do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 6 miesięcy i 19 dni; okresy nieskładkowe w wymiarze 8 miesięcy i 2 dni; okresy uzupełniające (rola) – w wymiarze 3 lat

Dodatkowo ustalając okresy składkowe i nieskładkowe ubezpieczonego organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do okresów składowych okresu zatrudnienia od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. (tj. zatrudnienia w (...) Sp. z o.o.) z uwagi na okoliczność niepoświadczenia odprowadzenia składek za ten okres (vide: k.220-222 ar.).

Ubezpieczony M. L., w dniu 15 lipca 2013r., złożył odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 6 czerwca 2013r., a następnie rozszerzył zakres tego odwołania na kolejne wydawane przez ZUS decyzje, w tym odwołał się od decyzji ZUS z dnia 26 lipca 2013r.; z dnia 13 września 2013r.; z dnia 26 marca 2015r.

Wnioskodawca w treści odwołań podważył ustalenia organu rentowego dotyczące wysokości kwoty składki zaewidencjonowanej na jego koncie z uwzględnieniem waloryzacji i wskazał, że powinna ona wynosić 169246,59 zł, jak też zauważył, że jego staż pracy wynosi 34 lata, 9 miesięcy i 27 dni okresów składkowych i 7 miesięcy i 18 dni okresów nieskładkowych. W konkluzji odwołań ubezpieczony zwrócił się o poprawne obliczenie wysokości jego emerytury (vide: k.2, k.8, k.17, k.20, k.32 i 33, k.35, k.55, k.151, k.205 as.;).

Jednocześnie na rozprawie w dniu 30 czerwca 2014r. ubezpieczony sprecyzował zakres odwołań i zakwestionował okoliczność niezaliczenia przez ZUS do stażu pracy jego zatrudnienia w (...) przypadającego w okresie od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. Dodatkowo ubezpieczony ponownie podważył wyliczoną przez organ rentowy wysokość kwoty zaewidencjonowanych składek i zauważył, że winna ona wynosić 169246,59 zł (vide: k.42 as.), jak też w zakresie wyliczenia tej kwoty przedstawił sporządzony przez siebie wykaz składek z waloryzacją na indywidualnym koncie, z którego wynika, iż:

- w 1999r. kwota składki wyniosła 3505,88 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 115,6%, daje kwotę składek w wysokości 4052,79 zł;

- w 2000r. kwota składki wyniosła 3270,96 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 112,72%, co po waloryzacji dawało kwotę 7638,54 zł;
- w 2001r. kwota składki wyniosła 3318,40 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 106,68%, daje kwotę składek w wysokości 11688,86 zł;
- w 2002r. kwota składki wyniosła 1167 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 101,90%, daje kwotę składek w wysokości 13100,12 zł;
- w 2003r. kwota składki wyniosła 2768,97 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 102%, daje kwotę składek w wysokości 16186,46 zł;
- w 2004r. kwota składki wyniosła 4918,28 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 103,63%, daje kwotę składek w wysokości 21870,85 zł;
- w 2005r. kwota składki wyniosła 5722,42 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 105,55%, daje kwotę składek w wysokości 29124,70 zł;
- w 2006r. kwota składki wyniosła 6797,44 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 106,90%, daje kwotę składek w wysokości 38400,77 zł;
- w 2007r. kwota składki wyniosła 14348,70 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 112,85%, daje kwotę składek w wysokości 59527,77 zł;
- w 2008r. kwota składki wyniosła 22240,05 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 116,26%, daje kwotę składek w wysokości 95063,27 zł;
- w 2009r. kwota składki wyniosła 21723,72 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 107,22%, daje kwotę składek w wysokości 125219,01 zł;
- w 2010r. kwota składki wyniosła 11715 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 103,98%, daje kwotę składek w wysokości 142383,98 zł;
- w 2011r. kwota składki wyniosła 11410,54 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 105,18%, daje kwotę składek w wysokości 161761,07 zł;
- w 2012r. kwota składki wyniosła 976,04 zł – co przy uwzględnieniu wskaźnika waloryzacji 104%, daje kwotę składek w wysokości 169246,59 zł (vide: k.44 as.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedziach na odwołania oraz w złożonych stanowiskach (z dnia 8 sierpnia 2013r. k.4-5 as.; z dnia 16 września 2013r. k.15-16 as.; z dnia 20 maja 2015r. k.149 as.; z dnia 5 sierpnia 2015r. k.181 as.) podniósł, że

nie zaliczył ubezpieczonemu do okresów składowych okresu zatrudnienia od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. (tj. zatrudnienia w (...) Sp. z o.o.) z uwagi na okoliczność niepoświadczenia odprowadzenia składek za ten okres. Natomiast w zakresie związanym z wysokością kwoty zaewidencjonowanych składek organ rentowy początkowo stał na stanowisku, iż kwota ta wynosi 158917,03 zł, a następnie w decyzji z dnia 26 marca 2015r. zmodyfikował swoje twierdzenie i uznał, że kwota ta wynosi 160053,67 zł. ZUS wskazywał, że wyżej wymieniona kwota składek została określona na podstawie wyliczeń, zgodnie z którymi:

1) w zakresie waloryzacji rocznej:

- w 1999r. - kwota składki wyniosła 3505,88 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 112,72%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 3951,83 zł;
- w 2000r. - kwota składki wyniosła 2978,16 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 106,68%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 7392,91 zł;
- w 2001r. - kwota składki wyniosła 3318,4 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 101,90%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 10914,82 zł;
- w 2002r. - kwota składki wyniosła 1050,29 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 102%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 12204,41 zł;
- w 2003r. - kwota składki wyniosła 2885,68 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 103,63%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 15637,86 zł;
- w 2004r. - kwota składki wyniosła 4918,28 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 105,552%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 21697,01 zł;
- w 2005r. - kwota składki wyniosła 5722,42 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 106,90%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 29311,37 zł;
- w 2006r. - kwota składki wyniosła 6797,44 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 112,85%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 40748,79 zł;
- w 2007r. - kwota składki wyniosła 14348,7 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 116,26%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 64056,34 zł;
- w 2008r. - kwota składki wyniosła 16648,64 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 107,22%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 86531,88 zł;
- w 2009r. - kwota składki wyniosła 18698,12 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 103,98%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 109418,15 zł;
- w 2010r. - kwota składki wyniosła 10088,34 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 105,18%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 125696,93 zł;

2) w zakresie waloryzacji kwartalnej:

- w I kwartale 2011r. - kwota składki wyniosła 43923505,88 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 112,72%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 3951,83 zł;
- w II kwartale 2011r. - kwota składki wyniosła 2928 – a wskaźnik waloryzacji wynosił 100%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 7385,88 zł;
- w III kwartale 2011r. - kwota składki wyniosła 2928 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 101,30%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 10447,96 zł;
- w IV kwartale 2011r. - kwota składki wyniosła 1116,06 zł - a wskaźnik waloryzacji wynosił 114,05%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 13188,76 zł;
- w I kwartale 2012r. – kwota składki wyniosła 976,04 zł – a wskaźnik waloryzacji wynosił 101,30%; po waloryzacji kwota składek wyniosła 14348,94 zł.

Jednocześnie organ rentowy wskazywał, że za okres I kwartału 2012r. dokonał waloryzacji podstawy wynoszącej 125696,93 zł przez wskaźnik 114,05% - co przełożyło się na kwotę składek w wysokości 143357,35; za okres II kwartału 2012r. dokonał waloryzacji podstawy wynoszącej 143357,35 zł przez wskaźnik 101,30% - co przełożyło się na kwotę składek w wysokości 145221.

Ostatecznie ZUS wyjaśnił, że dokonał zsumowania: składek niezwaloryzowanych w wysokości 483,73 zł; składek kwartalnych waloryzowanych kwartalnie w wysokości 14348,94 zł; składek rocznych waloryzowanych kwartalnie w wysokości 145221 zł – co złożyło się na kwotę składek emerytalnych w wysokości 160053,67 zł (vide: k.33 as.; k.40 as.; k183 as.).

Do zamknięcia rozprawy w dniu 8 grudnia 2015r. strony postępowania nie modyfikowały zgłoszonych stanowisk i wywodziły jak dotychczas (vide: k.209 as.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. L. (urodzony w dniu (...)), w dniu 18 października 2012r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę (vide: k.1-3 ar.). Ubezpieczony do wniosku dołączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą jego zatrudnienie i wynagrodzenie (vide: k.4-7 oraz k.8-56 ar).

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego organ rentowy w dniu 22 lutego 2013r. wydał decyzję, znak: ENS/15/(...), którą przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia emerytalnego ustalając jego wysokość w kwocie zaliczkowej na kwotę 2198,65 zł (vide: k.109-111 ar.).

Następnie w dniu 6 czerwca 2013r. organ rentowy ustalił wysokość świadczenia należnego ubezpieczonemu i wydał decyzję, którą przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury na podstawie art.183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyjmując do jej wyliczenia kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 159064,94 zł oraz okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 5 miesięcy i 21 dni i okresy nieskładkowe wymiarze 8 miesięcy i 2 dni; okresy uzupełniające (rola) – w wymiarze 3 lat (vide: k.151-153 ar.). Ustalone w ten sposób świadczenie wyniosło (do wypłaty) 2218,77 zł.

Ubezpieczony od decyzji ZUS, z dnia 6 czerwca 2013r., złożył odwołanie inicjując niniejsze postępowanie sądowe, w trakcie trwania którego organ rentowy wydał kolejne decyzje dotyczące prawa ubezpieczonego do emerytury oraz dotyczące wysokości tego świadczenia. Między innymi organ rentowy:

- w dniu 26 lipca 2013r. wydał decyzję o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do świadczenia, w której do jej wyliczenia przyjął kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 158917,03 zł (tj. niższej niż w decyzji z dnia 6 czerwca 2013r.) oraz okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 5 miesięcy i 21 dni; okresy nieskładkowe wymiarze 8 miesięcy i 2 dni; okresy uzupełniające (rola) – w wymiarze 3 lat. Ustalone w ten sposób świadczenie wyniosło (do wypłaty) 2226,04 zł (vide: k.155-157 ar.);
- w dniu 13 września 2013r. ponownie wydał decyzję o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do świadczenia, w której do jej wyliczenia przyjął kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 158917,03 zł (ponownie niższej niż w decyzji z dnia 6 czerwca 2013r.) oraz okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 5 miesięcy i 21 dni; okresy nieskładkowe wymiarze 8 miesięcy i 2 dni; okresy uzupełniające (rola) – w wymiarze 3 lat. Ustalone w ten sposób świadczenie wyniosło (do wypłaty) 2237,33 zł (vide: k.173-175 ar.);
- w dniu 26 marca 2015r. wydał decyzję o przeliczeniu emerytury, w której do wyliczenia wysokości świadczenia przyjął kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 160053,667 zł (tj. wyższej niż w decyzji z dnia 6 czerwca 2013r., decyzji z dnia 26 lipca 2013r., decyzji z dnia 13

września 2013r.) oraz okresy składkowe w wymiarze 34 lat, 6 miesięcy i 19 dni; okresy nieskładkowe wymiarze 8 miesięcy i 2 dni; okresy uzupełniające (rola) – w wymiarze 3 lat. Ustalone w ten sposób świadczenie wyniosło (do wypłaty) 2303,96 zł (vide: k.220-221 ar.).

Dodatkowo w spornych decyzjach organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu do stażu pracy jego zatrudnienia od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. (tj. zatrudnienia w (...) Sp. z o.o.) z uwagi na okoliczność niepoświadczenia odprowadzenia składek za ten okres.

W związku z wydaniem przez organ rentowy kolejnych decyzji, które nie uwzględniły roszczeń ubezpieczonego, M. L. rozszerzył zakres odwołania również na decyzję z dnia 26 lipca 2013r., decyzję z dnia 13 września 2013r. oraz decyzję z dnia 26 marca 2015r.

W zakresie objętym odwołaniem wnioskodawcy ustalono, że: M. L. w okresie od dnia od dnia 1 sierpnia 2003r. do dnia 11 października 2010r. oraz od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. był zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w wymiarze pełnego etatu, na stanowisku dyrektora ds. technicznych (vide: świadectwo pracy z dnia 11 października 2010r. k.45 as.; świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2010r. k.48 ar.). Z tytułu tego zatrudnienia firma (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. odprowadziła za ubezpieczonego składki na ubezpieczenia społeczne wyłącznie za okres do 11 października 2010r. (vide: zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.52 ar; wydruk z raportu analizy konta ubezpieczonego k.161 ar. oraz k.207 ar.).

Z akt sprawy wynika również, że wysokość zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie społeczne dla wnioskodawcy wynosi 160053,67 zł. W skład tej kwoty wchodzi zwaloryzowane składki, które w poszczególnych latach kształtowały się w ten sposób, że:

1) w zakresie waloryzacji rocznej: w 1999r. wysokość składek wyniosła 3951,83 zł; w 2000r. wysokość składek wyniosła 7392,91 zł; w 2001r. wysokość składek wyniosła 10914,82 zł; w 2002r. wysokość składek wyniosła 12204,41 zł; w 2003r. wysokość składek wyniosła 15637,86 zł; w 2004r. wysokość składek wyniosła 21697,01 zł; w 2005r. wysokość składek wyniosła 29311,37 zł; w 2006r. wysokość składek wyniosła 40748,79 zł; w 2007r. wysokość składek wyniosła 64056,34 zł; w 2008r. wysokość składek wyniosła 86531,88 zł; w 2009r. wysokość składek wyniosła 109418,15 zł; w 2010r. wysokość składek wyniosła 125696,93 zł.

2) w zakresie waloryzacji kwartalnej: w I kwartale 2011r. kwota składki po waloryzacji wyniosła 3951,83 zł; w II kwartale 2011r. kwota składki po waloryzacji wyniosła 7385,88 zł; w III kwartale 2011r. kwota składki po waloryzacji wyniosła 10447,96 zł; w IV kwartale 2011r. kwota składki po waloryzacji wyniosła 13188,76 zł; w I kwartale 2012r. kwota składki po waloryzacji wyniosła 14348,94 zł.

Z materiału dowodowego wynika również, że w okresie I kwartału 2012r. przeprowadzona została waloryzacja podstawy składki wynoszącej 125696,93 zł przy zastosowaniu wskaźnika 114,05% - co przełożyło się na wzrost kwoty składek do wysokości 143357,35. Natomiast w okresie II kwartału 2012r. przeprowadzona została waloryzacja podstawy składki wynoszącej 143357,35 zł przy zastosowaniu wskaźnika 101,30% - co przełożyło się na ustalenie składek w wysokości 145221 zł.

(vide: świadectwo pracy z dnia 30 listopada 2010r. k.9 as.; informacja o stanie konta ubezpieczonego z dnia 12 czerwca 2011r. k.36-37 as.; informacja o składkach na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na indywidualnym koncie ubezpieczonego za okres od 1 stycznia 1999r. do 31 grudnia 1999r., za okres od 1 stycznia 2000r. do 31 grudnia 2000r., za okres od 1 stycznia 2001r. do 31 grudnia 2001r., za okres od 1 stycznia 2002r. do 31 grudnia 2002r., za okres od 1 stycznia 2003r. do 31 grudnia 2003r., za okres od 1 stycznia 2004r. do 31 grudnia 2004r., za rok 2005 k.56-62 as.; informacja o składkach na ubezpieczenie emerytalne (I filar) za 2006r., za 2007-2009 rok, k.63-67 as.; raporty miesięczne ZUS RMUA od 01/01/2010 do 01/10/2010, od 01/12/2010 do 01/09/2011, za 01/11/2011, za 01/03/2012 k.68-89 as.; informacja z portalu ZUS z dnia 25 czerwca 2014r. k.90-92 as.; opinia biegłego sądowego z zakresu ekonomii, finansów, księgowości i rachunkowości oraz wyceny i analizy finansowej przedsiębiorstw (...) z dnia 8 lutego 2015r. k.115-127 as., opinia uzupełniająca tego biegłego z dnia 27 maja 2015r. k.158-160 as. oraz z dnia

31 sierpnia 2015r. k.194-195; zestawienie waloryzacji rocznych i kwartalnych k.183 as. oraz wydruki z systemu ZUS k.184-185 as.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach emerytalno-rentowych ubezpieczonego oraz na podstawie opinii głównej i opinii uzupełniających biegłego sądowego z zakresu ekonomii, finansów, księgowości i rachunkowości oraz wyceny i analizy finansowej przedsiębiorstw (...). Autentyczność zgromadzonego materiału dowodowego w postaci dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał ten materiał za pełnowartościowy i cechujący się wysokim walorem dowodowym.

Sąd jest zdania, że co do zasady stan faktyczny sprawy nie był sporny pomiędzy stronami, w tym niekwestionowana była okoliczność, zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Ustalając stan faktyczny Sąd miał na uwadze to, że zakres odwołania obejmował jedynie dwa elementy sporne – pierwszy związany z możliwością zaliczenia do stażu pracy ubezpieczonego okresu od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. oraz drugi związany z ustaleniem prawidłowej wysokości zwaloryzowanych składek emerytalnych. O ile pierwszy element – związany z zatrudnieniem – Sąd ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów o tyle ustalenia związane z określeniem łącznej kwoty zwaloryzowanych składek wymagało wiadomości specjalnych biegłego sądowego, co skutkowało dopuszczeniem dowodu z jego udziałem. Na podstawie złożonych przez biegłego księgowego opinii głównej oraz opinii uzupełniających Sąd poczynił ustalenia dotyczące tego w jakiej faktycznie wysokości zwaloryzowane składki emerytalne winny znajdować się na indywidualnym koncie ubezpieczonego. Sąd dokonując tego ustalenia skonfrontował ze sobą sporządzony przez ubezpieczonego wykaz składek z dnia 1 lipca 2014r. z przedstawionymi przez organ rentowy wydrukami danych z konta M. L. oraz z uwzględnił kwoty składek odprowadzonych przez poszczególnych pracodawców. Ostatecznie Sąd poczynione w ten sposób spostrzeżenia zestawiał i porównał z opiniami sporządzonymi przez biegłego sądowego B. W. co umożliwiło potwierdzenie, że prawidłowo wyliczona kwota składek została określona w decyzji ZUS z dnia 26 marca 2015r. i wynosi ona 160053,67 zł. Sąd dokonując powyższych ustaleń miał na uwadze, iż pomiędzy opinią główną i pierwszą opinią uzupełniającą, a drugą opinią uzupełniającą biegłego występowały pewne rozbieżności – to jednak w żadnym razie rozbieżności te nie powodowały dyskwalifikacji, którejkolwiek z opinii. Dopiero bowiem materiał dowodowy w postaci wydruku z indywidualnego konta składkowego M. L., który został przedstawiony przez organ rentowy, pozwolił biegłemu na dokładne określenie wysokości zwaloryzowanych składek.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że złożone przez ubezpieczonego zestawienie (będące de facto dokumentem prywatnym), w konfrontacji z pozostałym zaferowanym materiałem dowodowym posiada znikomą wartość dowodową. Dodatkowo przedstawione przez ubezpieczonego zestawienie wysokości zwaloryzowanych składek zostało sporządzone przez wnioskodawcę nieprecyzyjnie i nie uwzględniało chociażby rocznego ograniczenia podstawy naliczenia składek. Sąd zwraca też uwagę, iż powołany biegły sądowy w złożonej opinii z dnia 8 lutego 2015r. (vide: k.122-125 as.) szczegółowo wyjaśnił na czym polegały nieścisłości wyliczenia odwołującego. Zdaniem Sądu opinie powołanego biegłego sądowego w tym aspekcie są jasne logiczne, a sformułowane przez biegłego wnioski w całości korespondują z pozostałym zgromadzonym materiałem w postaci dokumentów.

Sąd oceniając zgromadzony materiał dowodowy miał też na uwadze to, iż ubezpieczony do zamknięcia rozprawy w dniu 8 grudnia 2015r., konsekwentnie zgłaszał stanowisko opozycyjne w stosunku do opinii biegłego sądowego. Jednak zdaniem Sądu przedstawione przez wnioskodawcę stwierdzenia i uwagi nie dawały dostatecznych podstaw do wykluczenia opinii biegłego, czy też dopuszczenia opinii innego biegłego tej specjalności. Sąd zauważył bowiem, że wnioskodawca podważał opinie biegłego przyjmując własne wyliczenia jako wyłącznie prawidłowe – przy czym nie potrafił on skonfrontować dokonanych wyliczeń z opiniami biegłego i wykazać na czym miałyby polegać ewentualne wady opinii.

Ostatecznie oceniając materiał dowodowy sąd miał na uwadze, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w decyzji z dnia 26 marca 2015r. zmienił swoje dotychczasowe stanowisko (prezentowane między innymi w decyzji z dnia

6 czerwca 2013r., decyzji z dnia 26 lipca 2013r., decyzji z dnia 13 września 2013r.) co do faktycznej wysokości kwoty zaewidencjonowanych składek ostatecznie przyznając, że kwota ta wynosi 1600053,67 zł. Stanowi to o ziszczeniu się w tym zakresie dyspozycji art.229 k.p.c.

Z tych wszystkich przyczyn, w ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę do wydania orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie M. L. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 6 czerwca 2013r., nr (...); z dnia 26 lipca 2013r., nr (...); z dnia 13 września 2013r., nr (...) oraz z dnia 26 marca 2015r., nr (...) okazało się częściowo uzasadnione. Natomiast w zakresie, nieuwzględnionym przez Sąd, odwołanie wnioskodawcy podlegało oddaleniu.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ k.p.c., art. 477¹⁴ k.p.c. - tak orzeczono w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II UZ 49/09 LEX nr 583831). W wyroku z dnia 23 kwietnia 2010 r. (sygn. akt II UK 309/09, LEX nr 604210) Sąd Najwyższy przypomniał, że zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji (art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.) w granicach jej treści i przedmiotu. Ponadto treść decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a także zakres wniesionego od niej odwołania wyznacza przedmiot sporu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 listopada 2004r., sygn. akt III AUa 430/2004).

Z uwagi na dokładne sprecyzowanie zakresu odwołania przez ubezpieczonego, spór pomiędzy stronami dotyczy wyłącznie dwóch kwestii pierwszej odnoszącej się do zbadania zasadności niezaliczenia ubezpieczonemu przez ZUS do stażu pracy jego zatrudnienia w (...) przypadającego w okresie od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r.; i drugiej związanej z ustaleniem prawidłowej wysokości składek zaewidencjonowanych na indywidualnym koncie ubezpieczonego, które zdaniem M. L. winny wynosić 169246,59 zł.

Odnosząc się do pierwszej kwestii spornej - związanej z niezaliczeniem przez organ rentowy do stażu pracy ubezpieczonego jego zatrudnienia w (...) przypadającego w okresie od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. – Sąd jest zdania, iż wydane przez organ rentowy decyzje w tym aspekcie okazały się nieprawidłowe.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne zarówno w części obciążającej pracodawcę jak i pracownika spoczywa na pracodawcy - płatniku (vide: art. 17 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Wykonywanie przez pracodawcę tego obowiązku jest niezależne od pracownika, zatem zaleganie pracodawcy ze składkami lub uchylanie się od ich opłacania powodowałoby brak środków na indywidualnym koncie pracownika, co miałoby wpływ na wysokość przyszłych świadczeń.

Sąd zważył, że w stanie prawnym obowiązującym do dnia 1 stycznia 2003r. ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych przewidywała mechanizm chroniący pracownika przed skutkami niezależnego od niego zaniechania płatnika. W trybie określonym przepisami art. 40 ustawy o sus Zakład Ubezpieczeń Społecznych (na wniosek) dokonywał na koncie ubezpieczonego uzupełnienia kwoty składek nieuregulowanych przez płatnika. Po wyczerpaniu tego trybu, okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, w którym pracownik otrzymał wynagrodzenie, kwalifikowany był jako okres ubezpieczenia, czyli okres składkowy zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Aktualnie w związku z derogowaniem tego zapisu powyższy mechanizm nie znajduje już wprawdzie zastosowania, to jednak eliminacja tego zapisu nie skutkuje samoistnie tym, że za zaniechanie pracodawcy, związane z nieopłaceniem składek, można obciążyć odpowiedzialnością byłego pracownika i to dopiero w sytuacji związanej z ustaleniem

dla niego wysokości świadczenia emerytalnego. Zdaniem Sądu likwidacja stosownych zapisów ochronnych w art.40 ustawy o sus skutkowałą wyłącznie tym, iż ograniczono organowi rentowemu - w ramach postępowania administracyjnego – możliwość uzupełniania nieopłaconych składek i de facto zobligowano organ do podejmowania czynności związanych z egzekucją składek nieopłaconych przez płatnika.

Sąd zwraca bowiem uwagę, iż jak wynika to z wyżej wskazanego już art.17 oraz z art.41, 43, 43a, 44,46, 47, 47a ustawy o sus – obowiązek składania deklaracji oraz odprowadzania składek we właściwej wysokości obciąża wyłącznie płatnika i to płatnik ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowe ich określenie i nieterminowe odprowadzenie. W takim też tonie idzie aktualna linia orzecznicza zgodnie z którą „Obligatoryjność opłacania składek na ubezpieczenia społeczne w określonej ustawowo wysokości dotyczy wszystkich płatników składek. Ryzyko związane z prowadzoną działalnością ponosi przedsiębiorca zarówno w trakcie jej prowadzenia, jak i po zakończeniu.” (vide: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 września 2013r., sygn. akt III AUa 1842/12).

Z uwagi na powyższe organ rentowy nie ma podstaw do nieuwzględnienia okresu zatrudnienia ubezpieczonego, za który nie została odprowadzona składka, albowiem na podstawie dyspozycji art.48 i 48b ustawy o sus - ZUS posiada kompetencje do dokonania wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, jak też o tej okoliczności ma obowiązek zawiadomić płatnika. Nadto organ rentowy posiada kompetencje do egzekwowania nieopłaconych składek, jak też zgodnie z art.98 ustawy o sus do wymierzania kar za niedopełnienie obowiązku opłacenia składek.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu, za powstałe (tak jak w niniejszej sprawie) niedobory spowodowane nieopłaceniem składek wprawdzie odpowiedzialność ponosi wyłącznie płatnik składek, to jednak należy mieć też na uwadze również ewentualne zaniechania organu rentowego związane z niepodejmowaniem przez organ czynności polegających na egzekwowaniu zaległych składek.

Sąd zauważył, że przyjęcie literalnej koncepcji organu rentowego, iż okresy zatrudnienia za które nie została opłacona składka nie podlegają zaliczeniu do stażu pracy – prowadziłyby do sytuacji, iż za zaniechanie zarówno płatnika przy opłaceniu składek, jak też za ewentualne zaniechanie ZUS co do egzekwowania tych należności odpowiadałby wyłącznie ubezpieczony. Zdaniem Sądu nie sposób się zgodzić z takim twierdzeniem, które w sposób nieuprawniony zmierza do zmiany zakresu podmiotów faktycznie odpowiedzialnych za regulowanie i nadzorowanie przepływu składek.

Konfrontując przedstawioną argumentację z sytuacją występująca w niniejszej sprawie, Sąd zauważył, że okoliczność zatrudnienia wnioskodawcy w (...) przypadająca w okresie od dnia 12 października 2010r. do dnia 30 listopada 2010r. nie była sporna między stronami, jak też fakt tego zatrudnienia wynika wprost ze złożonego świadectwa pracy. Jednocześnie niezaliczenie tego okresu przez ZUS spowodowane było wyłącznie faktem nieopłacenia składek przez płatnika składek za ten okres. Jednak w świetle przedstawionej argumentacji Sąd jest zdania, iż okres ten podlega zaliczeniu do okresu składkowego zgodnie z art.6 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Skutkowało to zmianą przez Sąd decyzji ZUS i orzeczeniem jak w pkt. I ust.2 wyroku.

Na marginesie tej części rozważań Sąd jest, też zdania, iż to organ rentowy winien podjąć stosowane czynności zmierzające do wygrzewania zaległych składek oraz obciążenia osób odpowiedzialnych za ich nieterminowe regulowanie w imieniu spółki.

Przechodząc natomiast do rozstrzygnięcia kwestii związanej z ustaleniem wysokości składki zaewidencjonowanej na koncie M. L. uwzględniającej kolejną waloryzację – to Sąd zauważył, że przeprowadzona analiza sprawy wykazała, iż prawidłowe jest wyliczenie wysokości składek jakie Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął w decyzji z dnia 26 marca 2015r., a z którego wynika, że wysokość składki wynosi 1600053,67 zł.

Sąd badając przedmiotową kwestię skonfrontował stanowisko organu rentowego z opinią biegłego sądowego księgowego i zauważył, że w/w kwota stanowi prawidłową wartość składek z uwzględnieniem kolejnych waloryzacji.

Sąd zauważył również, że ubezpieczony w toku sprawy wprawdzie konsekwentnie domagał się ustalenia wysokości składek w kwocie 169246,59 zł – to jednak w trakcie procesu nie wykazał zasadności zgłoszonego roszczenia ponad kwotę 1600053,67 zł.

Rozważając bowiem rozkład ciężaru dowodów Sąd miał na uwadze, że w niniejszej sprawie istota sporu nie sprowadza się do ustaleń faktycznych, lecz w zasadzie do oceny prawnej ustalonego w toku postępowania wyjaśniającego przez organ rentowy stanu faktycznego. Należy wskazać, że postępowanie kontrolne, w oparciu o które organ wydał zaskarżone decyzje wyznaczyło przedmiot sporu, zarówno w podstawie faktycznej, jak i prawnej. Przy tym Sąd zważył, że zgodnie z normami generalnymi statuowanymi przed wszystkim przez art. 6 k.c. oraz przez art. 232 k.p.c. strona postępowania obowiązana jest udowodnić wszystkie swoje twierdzenia zgłaszane przez nią w sprawie. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001r. (sygn. akt I PKN 660/00) samo twierdzenie dotyczące istotnych dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. Ponadto jak argumentował to Sąd Apelacyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 13 kwietnia 2006r. (sygn. akt Sądu Apelacyjnego w Warszawie, III AUa 35/06), przedmiotem postępowania dowodowego są fakty mające istotne znaczenie dla merytorycznej oceny dochodzonego roszczenia.

Sąd opierając się na powyższym, w niniejszej sprawie miał na uwadze, że strona odwołująca poza wykazaniem wady wyliczenia ZUS co do wysokości składek w decyzjach z dnia 6 czerwca 2013r., z dnia 26 lipca 2013r. oraz z dnia 13 września 2013r. – nie przedstawił przekonującej argumentacji dającej asumpt do zmiany tych decyzji w dalszym zakresie tj. ponad kwotę 1600053,67 zł.

Sąd miał na względzie również opinie biegłego oraz wynikające z tych opinii uwagi co do wad w sposobie wyliczenia wysokości składek jakich dopuścił się ubezpieczony (poruszone szerzej w ocenie materiału dowodowego). Zdaniem Sądu wnioskodawca nie wskazał materiału dowodowego, z którego wynikałyby okoliczności wspierające jego stanowisko o zasadności ustalenia kwoty składek na poziomie wyższym niż 1600053,67 zł. Tym samym, w ocenie Sądu, w trybie art.6 k.c. słuszności złożonego odwołania nie została dowiedziona w zakresie ponad orzeczoną kwotę. Przesądziło to o oddaleniu odwołania ubezpieczonego w zakresie obejmującym roszczenie o przyznanie składek ponad kwotę 1600053,67 zł – o czym Sąd orzekł w pkt.II wyroku.

Jednocześnie w świetle całokształtu sprawy, w tym przyznaniu przez organ rentowy (na gruncie decyzji z dnia 26 marca 2015r.), iż kwota składek wynosi 1600053,67 zł - Sąd w pkt.I ust. 1 wyroku zmienił zaskarżone decyzje ustalając taką właśnie wysokość składek. Sąd miał bowiem na uwadze, iż organ rentowy pomimo uznania tej kwoty składek w tej właśnie wysokości nie uchylił wcześniej wydanych decyzji co skutkowało tym, iż pozostawały one w obrocie prawnym i wymagały stosownej zmiany.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w pkt. I i pkt. II wyroku